

ความพึงพอใจของผู้ปกครองที่มีต่อความมีวินัยในตนเองของนักเรียน
วิทยาลัยนาฏศิลป์ร้อยเอ็ด จังหวัดร้อยเอ็ด
Guardians' Satisfaction With Self-Disciplines of Roi Et Dramatic Arts
School's Student in Roi Et Province

พระเกรียงไกร สมจิตโต (ทองมา)
Phrakriangkrai Samajitto (Thongma)
ทำวิจัยเมื่อ พ.ศ. 2557

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความพึงพอใจของผู้ปกครองที่มีต่อความมีวินัยในตนเองของนักเรียนวิทยาลัยนาฏศิลป์ร้อยเอ็ด จังหวัดร้อยเอ็ด เพื่อเปรียบเทียบความพึงพอใจของผู้ปกครองที่มีต่อความมีวินัยในตนเองของนักเรียนวิทยาลัยนาฏศิลป์ร้อยเอ็ด จังหวัดร้อยเอ็ด จำแนกตามเพศ อายุ และระดับชั้นการศึกษาและเพื่อศึกษาข้อเสนอแนะเกี่ยวกับปัญหาความมีวินัยของนักเรียนวิทยาลัยนาฏศิลป์ร้อยเอ็ด จังหวัดร้อยเอ็ด ประชากรที่ใช้ในการวิจัย จำนวน 757 คน กำหนดกลุ่มตัวอย่างจากตารางของ เครจซีและมอร์แกน (R.V. Krejcie and D.W. Morgan) ใช้วิธีการสุ่มแบบอย่างง่าย ได้จำนวน 255 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แบบสอบถามแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ มีค่า IOC ระหว่าง 0.67-1.00 ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามทั้งฉบับเท่ากับ 0.87 สถิติที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ ค่าความถี่ ร้อยละ ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน t-test (Independent Samples) และค่า F-test (One-way ANOVA) ผลการวิจัยพบว่าผู้ปกครองมีความพึงพอใจ โดยรวมอยู่ในระดับมาก ลำดับจากมากไปหาน้อย ได้แก่ ด้านความรับผิดชอบ ด้านการควบคุมตนเอง ด้านความขยันหมั่นเพียร ด้านการพึ่งพาตนเอง และด้านความซื่อสัตย์การเปรียบเทียบความพึงพอใจของผู้ปกครองที่มีต่อความมีวินัยในตนเองของนักเรียนจำแนกตาม และระดับชั้นการศึกษาพบว่า โดยรวมและรายด้านไม่แตกต่างกันโดยมีข้อเสนอแนะ คือควรหาแนวทางหรือส่งเสริมให้นักเรียนได้ทำงานเพื่อหารายได้ช่วยเหลือตนเอง ควรปลูกฝังให้นักเรียนได้รู้จักใช้ความสามารถด้วยตนเองด้วยความซื่อสัตย์ และควรส่งเสริมในเรื่องการให้นักเรียนได้รู้จักทบทวนความรู้ต่าง ๆ อยู่เสมอ

คำสำคัญ: ความพึงพอใจของผู้ปกครองนักเรียน/ความมีวินัยในตนเองของนักเรียน

ABSTRACT

The purposes of this research were 1) to study the guardians' satisfaction with self-disciplines of students in the Roi Et Dramatic Arts School, Roi Et Province, 2) to compare the guardians' satisfaction with self-disciplines of students in the said school, classified by sex, age and educational backgrounds, and 3) to find out the suggestions and recommen-

dations related to the guardians' satisfaction with self-disciplines of students in the said school. The population was totally 757 in number. Out of them, 255 samplings were selected with the simplistic sampling approach based on the Krejcie and Morgan simple size table. The tool used was the questionnaire with Likert's 5- rating scales, maintaining the discrimination (r) of 0.67 to 1.00 and the reliability based on Conbach's Alpha Coefficient at 0.87. The statistics used for data analysis comprised frequency, percentage, mean and standard deviation. The hypothesis was tested with t-test, and One-way ANOVA F-test.

The results of the study were as follows: The guardians' satisfaction with self-disciplines of students in the Roi Et Dramatic Arts School, RoiEt Province was found to be at the 'Much' level in an overall aspect, led by the aspect of responsibility, and followed by self-control, diligence, self-reliance and honesty, respectively.

The comparison of the guardians' satisfaction with self-disciplines of students in the said school, classified by the educational backgrounds, was found, both in overall and individual aspects, to show no statistically significant difference. The suggestions and recommendations related to the guardians' satisfaction with self-disciplines of students in the said school were found to be mostly centered on the provision of assistance to students in job finding so that they could help themselves in the monetary issue, followed by the implantation of the sense of honesty and the promotion of perpetual revision of the subjects the students had already studied, respectively.

Keyword: Guardians' Satisfaction/Self-Disciplines of Students

1. ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ในปัจจุบันสังคมไทยได้เปลี่ยนแปลงไปมาก จากสังคมชนบทที่เติบโตเป็นสังคมเมืองมากขึ้น จากสังคมที่มีการแบ่งปันช่วยเหลือเกื้อกูล กลายเป็นสังคมต่างคนต่างอยู่ ความเจริญในด้านต่าง ๆ ได้ส่งผลกระทบต่อระบบวิถีชีวิตของผู้คนในระดับต่าง ๆ ให้มีการปรับตัวมากขึ้น โดยเฉพาะในกลุ่มของเยาวชนคนไทยที่อยู่ในวัยศึกษาเล่าเรียนต่างพยายามที่จะปรับตัวตามกระแสการเปลี่ยนแปลงของโลก จนละเลย คุณธรรม และจริยธรรม ที่ดีงามของคนเรา (อุดมศักดิ์ พลอยบุตร, 2554, หน้า 74)

กลุ่มเยาวชนคนไทยที่อยู่ในวัยศึกษาเล่าเรียน ได้ถูกกระแสสังคมเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมบางอย่างที่ดีงามของคนไทย ให้เกิดการเปลี่ยนแปลงไปตามความเจริญทางสังคมโดยขาดการพิจารณา เช่น การลอกเลียนแบบวัฒนธรรมในกลุ่มเยาวชนของต่างชาติมาสู่สังคมไทย กระทรวงศึกษาธิการได้กำหนดกรอบแนวปฏิบัติเกี่ยวกับการส่งเสริมพัฒนาให้นักเรียน มีระเบียบวินัยในตนเอง เช่น การพึ่งตนเอง ความขยันหมั่นเพียร ความซื่อสัตย์ ความรับผิดชอบ

สภาพปัญหาความมีวินัยในตนเองของนักเรียนวิทยาลัยนาฏศิลป์ร้อยเอ็ด จังหวัดร้อยเอ็ด ส่วนใหญ่เกิดจากการที่ไม่มีผู้ปกครองดูแลอย่างใกล้ชิด พักอาศัยกับญาติพี่น้อง หรือตามหอพักต่าง ๆ จึงทำให้นักเรียนมีความเป็นอิสระในภาวะที่ยังไม่มีความพร้อมทางด้านความคิด และความรับผิดชอบความมีวินัยในตนเองของนักเรียน อาจจะมีผลทำให้ประเทศชาติในอนาคตต้องประสบปัญหาในเรื่องของวิกฤติทางสังคมเกี่ยวกับปัญหาในทางศีลธรรมจนยากเกินกว่าที่จะแก้ไขต่อไปได้

จากเหตุผลดังกล่าว ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่ต้องการจะศึกษาในเรื่องความพึงพอใจของผู้ปกครองที่มีต่อความมีวินัยในตนเองของนักเรียนโรงเรียนวิทยาลัยนาฏศิลป์ร้อยเอ็ด จังหวัดร้อยเอ็ด เพื่อใช้เป็นแนวทางในการแก้ไขปัญหาความมีวินัยในตนเองของนักเรียน วิทยาลัยนาฏศิลป์ร้อยเอ็ด ให้เกิดการเปลี่ยนแปลงพัฒนาความมีวินัยในตนเองไปในทิศทางที่ดียิ่งขึ้นในอนาคตต่อไป

2. วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาความพึงพอใจของผู้ปกครองที่มีต่อความมีวินัยในตนเองของนักเรียนวิทยาลัยนาฏศิลป์ร้อยเอ็ด จังหวัดร้อยเอ็ด
2. เพื่อเปรียบเทียบความพึงพอใจของผู้ปกครองที่มีต่อความมีวินัยในตนเองของนักเรียนวิทยาลัยนาฏศิลป์ร้อยเอ็ด จังหวัดร้อยเอ็ดจำแนกตามเพศ อายุ และระดับชั้นการศึกษา
3. เพื่อศึกษาข้อเสนอแนะเกี่ยวกับปัญหาความมีวินัยของนักเรียนวิทยาลัยนาฏศิลป์ร้อยเอ็ด จังหวัดร้อยเอ็ด

3. สมมติฐานของการวิจัย

1. ผู้ปกครองที่มีเพศ ต่างกัน มีความพึงพอใจต่อความมีวินัยในตนเองของนักเรียนวิทยาลัยนาฏศิลป์ร้อยเอ็ด จังหวัดร้อยเอ็ด แตกต่างกัน
2. ผู้ปกครองที่มีอายุ ต่างกัน มีความพึงพอใจต่อความมีวินัยในตนเองของนักเรียนวิทยาลัยนาฏศิลป์ร้อยเอ็ด จังหวัดร้อยเอ็ด แตกต่างกัน
3. ผู้ปกครองที่มีระดับชั้นการศึกษา ต่างกัน มีความพึงพอใจต่อความมีวินัยในตนเองของนักเรียนวิทยาลัยนาฏศิลป์ร้อยเอ็ด จังหวัดร้อยเอ็ด แตกต่างกัน

4. ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับการวิจัย

1. ได้ข้อมูลหรือข้อเสนอแนะให้ผู้บริหารสถานศึกษา หน่วยงาน องค์กร และผู้ปกครองของนักเรียนนำไปเป็นแนวทางในการแก้ไข ปรับปรุง พฤติกรรมความมีวินัยในตนเองของนักเรียนและบุตรหลานให้ดียิ่งขึ้นต่อไป
2. ได้ทราบข้อมูลหรือข้อเสนอแนะให้วิทยาลัยนาฏศิลป์ร้อยเอ็ด จังหวัดร้อยเอ็ดและผู้เกี่ยวข้องกับความมีวินัยในตนเองของนักเรียนตามสถานะ วัย และระดับการศึกษา ที่เหมาะสมต่อไป
3. นำข้อเสนอแนะเกี่ยวกับปัญหาความมีวินัยของนักเรียนวิทยาลัยนาฏศิลป์ร้อยเอ็ด จังหวัดร้อยเอ็ดใช้เป็นแนวทางแก้ปัญหาคความมีวินัยของนักเรียนให้ตรงประเด็นต่อไป

4. วิทยาลัยนาฏศิลป์ร้อยเอ็ด สามารถนำผลการวิจัยไปใช้เป็นข้อมูลสารสนเทศเพื่อนำไปพัฒนาและปรับปรุงแก้ไขความมีวินัยในตนเองของนักเรียนให้มากขึ้นจนเป็นที่พอใจของผู้ปกครองได้ในโอกาสต่อไป

5. วิธีการดำเนินการวิจัย

การวิจัยเรื่อง “ความพึงพอใจของผู้ปกครองที่มีต่อความมีวินัยในตนเองของนักเรียนวิทยาลัยนาฏศิลป์ร้อยเอ็ด จังหวัดร้อยเอ็ด” นี้ เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research) ซึ่งมีขั้นตอนและวิธีดำเนินการวิจัย ดังนี้

ประชากรได้แก่ ผู้ปกครองของนักเรียนวิทยาลัยนาฏศิลป์ร้อยเอ็ด จังหวัดร้อยเอ็ด ปีการศึกษา 1/2557 ประกอบด้วย นักเรียนในระดับช่วงชั้นที่ 3 จำนวน 358 คน ระดับช่วงชั้นที่ 4 จำนวน 296 คน และระดับอุดมศึกษา จำนวน 103 คน รวมทั้งสิ้น จำนวน 757 คน กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ผู้ปกครองของนักเรียนวิทยาลัยนาฏศิลป์ร้อยเอ็ด จังหวัดร้อยเอ็ด ปีการศึกษา 1/2557 กำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่างจากตารางของ เครจซีและมอร์แกน (R.V. KrejcieandD.W. Morgan) ใช้วิธีการสุ่มแบบอย่างง่ายด้วยการจับสลากได้กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 255 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้ ผู้วิจัยใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล โดยแบ่งออกเป็น 3 ตอน คือ แบบสอบถามปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ เพศ อายุ และระดับชั้นการศึกษา ลักษณะแบบสอบถามเป็นแบบตรวจสอบรายการ (Check List) แบบสอบถามความพึงพอใจของผู้ปกครองที่มีต่อความมีวินัยในตนเองของนักเรียนวิทยาลัยนาฏศิลป์ร้อยเอ็ด จังหวัดร้อยเอ็ด มีลักษณะแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) โดยแบ่งระดับของการวัดออกเป็น 5 ระดับและแบบสอบถามปลายเปิด (Open-ended Questionnaire) เพื่อสอบถามข้อเสนอแนะเกี่ยวกับปัญหาความมีวินัยของนักเรียนวิทยาลัยนาฏศิลป์ร้อยเอ็ด จังหวัดร้อยเอ็ด ซึ่งมีผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือเพื่อการวิจัย 3 ท่าน คือ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุรพันธ์ สุวรรณศรี,รองศาสตราจารย์ ดร.สุเทพ เมฆไธสง และนายปรเมศวร์ โพธิ์คล้าย

6. ผลการวิจัย

1. ผลการวิเคราะห์ความพึงพอใจของผู้ปกครองที่มีต่อความมีวินัยในตนเองของนักเรียนวิทยาลัยนาฏศิลป์ร้อยเอ็ด จังหวัดร้อยเอ็ด

ผลการวิจัยโดยรวมสรุปผลได้ ดังต่อไปนี้

ผลการวิจัย พบว่าความพึงพอใจของผู้ปกครองที่มีต่อความมีวินัยในตนเองของนักเรียนวิทยาลัยนาฏศิลป์ร้อยเอ็ด จังหวัดร้อยเอ็ด โดยรวมอยู่ในระดับมากด้านที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด ได้แก่ ด้านความรับผิดชอบ รองลงมา ได้แก่ ด้านการควบคุมตนเองและด้านที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด ได้แก่ ด้านความซื่อสัตย์ตามลำดับ

ความพึงพอใจของผู้ปกครอง	ระดับความพึงพอใจ			
	\bar{X}	S.D.	อันดับ	ระดับ
1. ด้านการพึ่งตนเอง	3.78	0.82	4	มาก
2. ด้านความขยันหมั่นเพียร	3.84	0.79	3	มาก
3. ด้านความซื่อสัตย์	3.44	0.57	5	ปานกลาง
4. ด้านความรับผิดชอบ	4.18	0.75	1	มาก
5. ด้านการควบคุมตนเอง	3.89	0.85	2	มาก
เฉลี่ย	3.82	0.76		มาก

ส่วนผลการวิจัยเป็นรายด้าน สรุปผลได้ ดังต่อไปนี้

1) **ด้านการพึ่งตนเอง** พบว่า ความพึงพอใจของผู้ปกครองที่มีต่อความมีวินัยในตนเองของนักเรียนวิทยาลัยนาฏศิลป์ร้อยเอ็ด จังหวัดร้อยเอ็ด ด้านการพึ่งตนเอง โดยรวมอยู่ในระดับมาก ข้อที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด ได้แก่ นักเรียนจะทำงานทุกอย่างด้วยตนเอง รองลงมา ได้แก่ เมื่อผู้ปกครองไม่อยู่บ้านนักเรียนจะทำอาหารรับประทานด้วยตนเองและข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด ได้แก่ นักเรียนสามารถทำงานหารายได้ด้วยตนเอง ตามลำดับ

2) **ด้านความขยันหมั่นเพียร** พบว่า ความพึงพอใจของผู้ปกครองที่มีต่อความมีวินัยในตนเองของนักเรียนวิทยาลัยนาฏศิลป์ร้อยเอ็ด จังหวัดร้อยเอ็ด ด้านความขยันหมั่นเพียร โดยรวมอยู่ในระดับมาก ข้อที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด ได้แก่ เมื่อได้รับมอบหมายให้ทำสิ่งใดนักเรียนจะทำงานสำเร็จ โดยไม่ปล่อยให้งานค้างรองลงมา ได้แก่ แม้จะเป็นวันหยุดนักเรียนจะทำการบ้านหรืองานอื่น ๆ ให้เสร็จก่อนจึงจะพักผ่อนและข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด ได้แก่ นักเรียนจะทบทวนความรู้ต่าง ๆ อยู่เสมอตามลำดับ

3) **ด้านความซื่อสัตย์** พบว่า ความพึงพอใจของผู้ปกครองที่มีต่อความมีวินัยในตนเองของนักเรียนวิทยาลัยนาฏศิลป์ร้อยเอ็ด จังหวัดร้อยเอ็ด ด้านความซื่อสัตย์ โดยรวมอยู่ในระดับปานกลางข้อที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด ได้แก่ นักเรียนไม่กล่าวโทษผู้อื่น เพื่อให้ตนเองพ้นความผิดรองลงมา ได้แก่ นักเรียนไม่เคยขำเลียงดู หรือลอกคำตอบของเพื่อนกลาง และข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดได้แก่ นักเรียนได้ทำข้อสอบตามความสามารถด้วยตนเองโดยไม่พยายามถามผู้อื่น ตามลำดับ

4) **ด้านความรับผิดชอบ** พบว่า ความพึงพอใจของผู้ปกครองที่มีต่อความมีวินัยในตนเองของนักเรียนวิทยาลัยนาฏศิลป์ร้อยเอ็ด จังหวัดร้อยเอ็ด ด้านความรับผิดชอบ โดยรวมอยู่ในระดับมากข้อที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด ได้แก่ เมื่ออาจารย์ให้การบ้านหรืองานอื่นใด นักเรียนจะทำเสร็จทุกครั้ง รองลงมา ได้แก่ นักเรียนจะพยายามทำงานให้สำเร็จแม้จะยากลำบากเพียงใดก็ตาม และข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด ได้แก่ นักเรียนคอยให้ความช่วยเหลือผู้อื่น หรือมุ่งบำเพ็ญประโยชน์แก่สังคมส่วนรวมอยู่อย่างสม่ำเสมอตามลำดับ

5) **ด้านการควบคุมตนเอง** พบว่า ความพึงพอใจของผู้ปกครองที่มีต่อความมีวินัยในตนเองของนักเรียนวิทยาลัยนาฏศิลป์ร้อยเอ็ด จังหวัดร้อยเอ็ด ด้านการควบคุมตนเอง โดยรวมอยู่ในระดับมากข้อที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด ได้แก่ นักเรียนจะไม่แสดงความท้อแท้ ผิดหวังเมื่อรู้ว่าผลการสอบต่ำกว่าที่คิดไว้ รองลงมา ได้แก่ มีความอดกลั้นและอดทน เช่น ไม่นำอาหารมาทานใน ห้องเรียน ไม่ได้ตอบเมื่อถูกว่ากล่าวอย่าง

รุนแรง เป็นต้น และข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด ได้แก่ แม้อาจารย์ไม่อยู่ในห้องเรียนแต่นักเรียนก็ยังทำงานที่ได้รับมอบหมายจนสำเร็จ ตามลำดับ

2. ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบความพึงพอใจของผู้ปกครองที่มีต่อความมีวินัยในตนเองของนักเรียนวิทยาลัยนาฏศิลป์ร้อยเอ็ด จังหวัดร้อยเอ็ด จำแนกตามเพศ อายุ และระดับชั้นการศึกษา พบว่า

1) ผู้ปกครองที่มีเพศต่างกัน มีความพึงพอใจของผู้ปกครองที่มีต่อความมีวินัยในตนเองของนักเรียนวิทยาลัยนาฏศิลป์ร้อยเอ็ด ทั้งโดยรวมและรายด้านไม่แตกต่างกัน

2) ผู้ปกครองที่มีอายุต่างกัน มีความพึงพอใจของผู้ปกครองที่มีต่อความมีวินัยในตนเองของนักเรียนวิทยาลัยนาฏศิลป์ร้อยเอ็ด ทั้งโดยรวมและรายด้านไม่แตกต่างกัน

3) ผู้ปกครองที่มีระดับชั้นการศึกษาต่างกัน มีความพึงพอใจของผู้ปกครองที่มีต่อความมีวินัยในตนเองของนักเรียนวิทยาลัยนาฏศิลป์ร้อยเอ็ด ทั้งโดยรวมและรายด้านไม่แตกต่างกัน

3. ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับปัญหาความมีวินัยของนักเรียนวิทยาลัยนาฏศิลป์ร้อยเอ็ด จังหวัดร้อยเอ็ด

ผลการวิจัยพบว่า มีข้อเสนอแนะเกี่ยวกับปัญหาความมีวินัยของนักเรียนวิทยาลัยนาฏศิลป์ร้อยเอ็ด จังหวัดร้อยเอ็ด ที่สำคัญ ดังนี้

ด้านการพึ่งตนเอง ได้แก่ ควรหาแนวทางหรือส่งเสริมให้นักเรียนได้ทำงานเพื่อหารายได้ช่วยเหลือตนเอง และควรส่งเสริมแนะนำสร้างค่านิยมนักเรียนให้รู้จักทำความสะอาด ดูแลสุขภาพอนามัย และสิ่งแวดล้อมด้วยตนเอง เช่น ทำความสะอาดที่อยู่อาศัย ซักรีดเสื้อผ้าด้วยตนเอง

ด้านความขยันหมั่นเพียร ได้แก่ ควรส่งเสริมในเรื่องการให้นักเรียนได้รู้จักทบทวนความรู้ต่าง ๆ อยู่เสมอ และควรส่งเสริมในเรื่องการค้นคว้าความรู้เพิ่มเติมในเรื่องจากการอ่าน เช่น การเข้าห้องสมุดค้นคว้าหาความรู้

ด้านความซื่อสัตย์ ได้แก่ ควรปลูกฝังให้นักเรียนได้รู้จักใช้ความสามารถด้วยตนเองด้วยความซื่อสัตย์ และควรส่งเสริมปลูกฝังนักเรียนในเรื่องความซื่อสัตย์ต่อตนเองและผู้อื่น

ด้านความรับผิดชอบ ได้แก่ ควรส่งเสริมนักเรียนในเรื่องการช่วยเหลือผู้อื่น หรือมุ่งบำเพ็ญประโยชน์แก่สังคมส่วนรวมอยู่อย่างสม่ำเสมอ และควรส่งเสริมนักเรียนให้รู้จักทำงานร่วมกันเป็นกลุ่มและรู้จักทำงานรับผิดชอบต่อหน้าที่การงานร่วมกัน

ด้านการควบคุมตนเอง ได้แก่ ควรปลูกฝังส่งเสริมนักเรียนในเรื่องความอดทนต่อการทำงานที่ได้รับมอบหมายจนสำเร็จ และควรปลูกฝังส่งเสริมให้นักเรียนให้รู้จักควบคุมตนเองในการแสดงออกถึงมารยาทอันดีงามต่อการใช้สาธารณูปโภคประโยชน์ร่วมกัน

7. อภิปรายผล

ผู้วิจัยจำแนกการอภิปรายผลตามลำดับหัวข้อได้ดังนี้

1. ความพึงพอใจของผู้ปกครองที่มีต่อความมีวินัยในตนเองของนักเรียนวิทยาลัยนาฏศิลป์ร้อยเอ็ด จังหวัดร้อยเอ็ด พบว่า

ความพึงพอใจของผู้ปกครองที่มีต่อความมีวินัยในตนเองของนักเรียนวิทยาลัยนาฏศิลป์ร้อยเอ็ด จังหวัดร้อยเอ็ด โดยรวมอยู่ในระดับมากทั้งนี้ เป็นเพราะว่า ผู้ปกครองนักเรียนในวิทยาลัยนาฏศิลป์ร้อยเอ็ด เห็นว่านักเรียนมีความตั้งใจที่จะปฏิบัติหน้าที่ของตนในสถานที่ต่าง ๆ ได้เป็นอย่างดี เช่น ด้านความรับผิดชอบ ด้านการควบคุมตนเอง ด้านความขยันหมั่นเพียร และด้านการพึ่งตนเอง ซึ่งมีค่าแปลผลอยู่ในระดับมาก ทั้งสี่ด้าน ซึ่งนั่นหมายความว่า โดยพื้นฐานทั่วไปของนักเรียนได้ถูกฝึกฝนให้เป็นผู้ที่มีความเพียร ตั้งใจที่จะกระทำกิจใด ๆ ที่เป็นประโยชน์ทั้งปวงให้สำเร็จลุล่วงลงไปด้วยดี และมีความมุ่งมั่นที่จะปฏิบัติกิจต่าง ๆ ตามภาระหน้าที่ของตนที่มีอยู่ให้ดีที่สุดอยู่เสมอ ส่วนด้านความซื่อสัตย์ มีค่าแปลผลอยู่ในระดับปานกลาง แสดงให้เห็นว่านักเรียนในวิทยาลัยนาฏศิลป์ร้อยเอ็ด มีพร้อมทั้งคุณสมบัติและความรู้ความสามารถในการที่จะพัฒนาความซื่อสัตย์ให้แก่ตนเองได้สูงมากเพิ่มขึ้นในโอกาสต่อไปได้ ซึ่งจะมีผลทำให้ในภาพรวมของนักเรียนเหล่านี้ ได้รับการยอมรับจากสังคมใหม่เมื่อหลังจากที่ได้จบการศึกษาจากสถานศึกษาแห่งนี้ออกไป สิ่งต่าง ๆ ดังกล่าวมาแล้วนี้จึงมีส่วนทำให้ผู้ปกครองของนักเรียนวิทยาลัยนาฏศิลป์ร้อยเอ็ดมีความพึงพอใจต่อความมีวินัยในตนเองของนักเรียนมีค่าเฉลี่ยโดยรวมอยู่ในระดับมาก ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ **สมภพ ช่างปรีชา** (2550, หน้า ก) ที่ได้วิจัยเรื่องความพึงพอใจของผู้ปกครองที่มีต่อความมีวินัยในตนเองของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้นในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษาขั้นพื้นฐานสังกัดสำนักงานการประถมศึกษา จังหวัดเชียงรายและพบว่า ความพึงพอใจของผู้ปกครองนักเรียนโดยรวมอยู่ในระดับมาก เพราะแนวความคิดของผู้ที่รักในวิชาศิลปะส่วนใหญ่ จะเป็นผู้ที่มีความโดดเด่นในลักษณะของความเป็นอัตลักษณ์ของตนเองได้อย่างชัดเจน เช่น การแต่งกาย ความคิด การพึ่งพาตนเอง และความรับผิดชอบ

ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ซึ่งมีค่าแปลผลอยู่ในระดับมากคือ ด้านความรับผิดชอบ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะนักเรียนในวิทยาลัยนาฏศิลป์ร้อยเอ็ด ส่วนใหญ่เป็นผู้ที่ได้รับการฝึกฝนในเรื่องการแสดงออกและมารยาทอันดีงาม จึงทำให้ด้านความรับผิดชอบของตนมีค่าแปลผลอยู่ในระดับมาก สอดคล้องกับผลการวิจัยของ **สมภพ ช่างปรีชา** (2550, หน้า 92) ที่ได้วิจัยเรื่องความพึงพอใจของผู้ปกครองที่มีต่อความมีวินัยในตนเองของนักเรียน ด้านการควบคุมตนเอง เป็นรายด้านที่มีค่าเฉลี่ยแปลผลอยู่ในระดับมาก

ด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ซึ่งมีค่าแปลผลอยู่ในระดับปานกลางคือ ด้านความซื่อสัตย์ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะนักเรียนในวิทยาลัยนาฏศิลป์ร้อยเอ็ด ยังต้องมีการพัฒนาความมีวินัยในตนเองในด้านนี้เพื่อให้มีประสบการณ์ มุมมองและแนวคิดของคุณธรรมในเรื่องดังกล่าวนี้ให้สูงมากเพิ่มขึ้นในโอกาสต่อไปได้ เพราะโดยภาพรวมแล้วนักเรียนส่วนใหญ่ได้ให้ความสำคัญกับเรื่องนี้เป็นไปตามการชี้แนะและกระแสของสังคม สอดคล้องกับผลการวิจัยของ **วิยะดา เศรษฐผล** (2551, หน้า 97) ที่ได้วิจัยเรื่องความพึงพอใจของผู้ปกครองที่มีต่อความมีวินัยในตนเองของนักเรียนโรงเรียนประชาวมงคลอำเภอทองผาภูมิ จังหวัดกาญจนบุรี พบว่าความพึงพอใจของผู้ปกครองที่มีต่อความมีวินัยในตนเองของนักเรียนด้านความซื่อสัตย์ กระแสของสังคมส่วนใหญ่มีผลต่อการชี้แนะคุณธรรมในเรื่องความซื่อสัตย์และสุจริตของเด็กและเยาวชนได้เป็นอย่างมาก

1. ด้านการพึ่งตนเอง ความพึงพอใจของผู้ปกครองที่มีต่อความมีวินัยในตนเองของนักเรียนวิทยาลัยนาฏศิลป์ร้อยเอ็ด จังหวัดร้อยเอ็ด โดยรวมอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้เป็นเพราะว่า นักเรียนในวิทยาลัยนาฏศิลป์ร้อยเอ็ด รู้จักการอาศัยพึ่งพาตนเองในเรื่องต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินชีวิตได้เป็นอย่างดี จึงทำให้ผู้ปกครองของนักเรียนเห็นว่า นักเรียนจะทำงานทุกอย่างได้ด้วยตนเอง เช่น รู้จักหามาอาหารมา

ประกอบรับประทานเอง รู้จักซักกรีดเสื้อผ้า ดูแลความสะอาดในบ้าน เป็นต้น ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ **จิราพร แสงสุนทร** (2553, หน้า 84) ได้วิจัยเรื่องความพึงพอใจของผู้ปกครองที่มีต่อความมีวินัยในตนเองของนักเรียนโรงเรียนปิยะมหาราชาลัย อำเภอเมือง จังหวัดนครพนม และพบว่า ด้านการพึ่งตนเอง โดยรวมอยู่ในระดับมาก เพราะนักเรียนมีความสามารถทำงานทุกอย่างได้ด้วยตัวเอง

ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ซึ่งมีค่าแปลผลอยู่ในระดับมากคือ นักเรียนจะทำงานทุกอย่างด้วยตนเอง ที่เป็นเช่นนี้อธิบายได้ว่านักเรียนในวิทยาลัยนาฏศิลป์อัยเย็ด สามารถประพฤติปฏิบัติตนได้เหมาะสมกับการสั่งสอนอบรมมาในสังคมของครอบครัวเป็นอย่างดี เกี่ยวกับเรื่องการปลูกฝังให้รู้จักพึ่งพาตนเองก่อนเป็นลำดับแรก สอดคล้องกับงานวิจัยของ **ปรีดา พลีสูกานต์** (2553, หน้า 108) ที่ได้วิจัยเรื่องความพึงพอใจของผู้ปกครองที่มีต่อความมีวินัยในตนเองของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนเวียงคำวิทยาคาร อำเภอเมือง จังหวัดหนองคาย และพบว่า ด้านการพึ่งตนเอง มีค่าแปลผลอยู่ในระดับมาก เพราะนักเรียนรู้จักการพึ่งพาตนเองก่อนเป็นลำดับแรก จึงสามารถทำงานทุกอย่างด้วยตนเองได้เป็นอย่างดี

ข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ซึ่งมีค่าแปลผลอยู่ในระดับปานกลางคือ นักเรียนสามารถทำงานหารายได้ด้วยตนเองที่เป็นเช่นนี้อธิบายได้ว่านักเรียนในวิทยาลัยนาฏศิลป์อัยเย็ด ความสามารถในการหารายได้ของแต่ละคนในสังคมปัจจุบันนั้น มีความหลากหลายและมีความแตกต่างกัน และประสบการณ์แรงจูงใจในการหารายได้ของเด็กและเยาวชนนั้น มีข้อจำกัดหลายประการ เช่น วิทยุฉุด และคุณวุฒิที่สังคมจะให้ความเชื่อถือ เว้นแต่ความโดดเด่นที่เป็นเอกลักษณ์และสังคมให้ความสำคัญหรือผู้ที่มีฐานะซัดสนยากลำบาก จำเป็นที่จะต้องดิ้นรนอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้ รวมทั้งผู้ที่มีครอบครัวฐานะมั่นคงมีกิจการของตนสืบทอดหลายอย่าง จึงจะมีโอกาสหารายได้ด้วยตนเอง ดังนั้น ความพึงพอใจของผู้ปกครองที่มีต่อความมีวินัยในตนเองของนักเรียนวิทยาลัยนาฏศิลป์อัยเย็ด ในประเด็นนี้ จึงมีผลอยู่ในระดับปานกลาง สอดคล้องกับงานวิจัยของ **จินตนา รอดบุญ** (2553, หน้า ก) ที่ได้วิจัยเรื่องความพึงพอใจของผู้ปกครองที่มีต่อความมีวินัยในตนเองของนักเรียนโรงเรียนชุมชนพลโพธิ์ชัย อำเภอโพธิ์ชัย จังหวัดหนองคาย และพบว่า การพึ่งตนเองของนักเรียนโดยการหารายได้นั้น ขึ้นอยู่กับปัจจัยหลายประการที่จะสนับสนุน เช่น ความมานะ ความรู้ความสามารถพิเศษ ประสบการณ์ วิทยุฉุด คุณวุฒิ และสภาพความเป็นอยู่ทางสังคม เป็นต้น

2. ด้านความขยันหมั่นเพียร ความพึงพอใจของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 ที่มีต่อนักเรียนวิทยาลัยนาฏศิลป์อัยเย็ด จังหวัดอัยเย็ด โดยรวมอยู่ในระดับมากทั้งนี้เป็นเพราะว่า เพราะนักเรียนวิทยาลัยนาฏศิลป์อัยเย็ด มีความขยันหมั่นเพียรมุ่งมั่นตามการปลูกฝังอบรมมาจากพื้นฐานดั้งเดิมของครอบครัว และมีความกล้าที่จะแสดงออกในเรื่องต่าง ๆ ทั้งด้านความคิด และการด้านกระทำ ผู้ปกครองนักเรียนจึงมีความพึงพอใจและความเชื่อมั่นในด้านความขยันหมั่นเพียรของนักเรียนในระดับมาก ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ **มาลี รัศมีโชติ** (2554, หน้า 114) ที่ได้วิจัยเรื่องความพึงพอใจของผู้ปกครองที่มีต่อความมีวินัยในตนเองของนักเรียนโรงเรียนแก้วแก้ววิทยา อำเภอแก้วแก้ว จังหวัดนครสวรรค์ พบว่า “ความพึงพอใจของผู้ปกครองที่มีต่อความมีวินัยในตนเองของนักเรียน โดยรวมอยู่ในระดับมาก เพราะนักเรียน มีความขยันหมั่นเพียรมุ่งมั่นตามการปลูกฝังอบรมมาจากพื้นฐานดั้งเดิมของครอบครัว และมีความกล้าที่จะแสดงออกในเรื่องต่าง ๆ ทั้งด้านความคิด และการด้านกระทำได้เป็นอย่างดี

ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ซึ่งมีค่าแปลผลอยู่ในระดับมากที่สุดคือ เมื่อได้รับมอบหมายให้ทำสิ่งใดนักเรียนจะทำจนสำเร็จ โดยไม่ปล่อยให้งานค้าง ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่านักเรียนในวิทยาลัยนาฏศิลป์ร้อยเอ็ด ปกติเป็นผู้ที่มีความสุภาพอ่อนโยนอยู่แล้ว จึงรับฟังคำแนะนำจากผู้ปกครองและครูอาจารย์ในทางที่ดีไปประพฤติปฏิบัติอยู่เสมอ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ **เสน่ห์ แสงนิล** (2554, หน้า ข) ที่ได้วิจัยเรื่องความพึงพอใจของผู้ปกครองที่มีต่อความมีวินัยในตนเองของนักเรียนโรงเรียนประทุมคงคา อำเภอเมืองจังหวัดสมุทรปราการ พบว่า ความพึงพอใจของผู้ปกครองที่มีต่อความมีวินัยในตนเองของนักเรียนด้านความขยันหมั่นเพียร อยู่ในระดับมาก ส่วนหนึ่งเกิดจากนักเรียนเป็นผู้ที่มีความสุภาพอ่อนโยน รับฟังคำแนะนำจากผู้ปกครองและครูอาจารย์และนำไปประพฤติปฏิบัติอยู่เสมอ รวมทั้งเป็นผู้ที่มีความตื่นตัวกระตือรือร้น ขวนขวายในเรื่องการหาทางที่จะทำให้ชีวิตอยู่รอด จึงเป็นเหตุผลส่วนหนึ่งที่ทำให้ความขยันหมั่นเพียรของนักเรียนได้รับการยอมรับจากผู้ปกครองอยู่ในระดับที่สูง

ข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ซึ่งมีค่าแปลผลอยู่ในระดับปานกลางคือ นักเรียนจะทบทวนความรู้ต่างๆ อยู่เสมอ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะในทัศนะของผู้ปกครองนักเรียนวิทยาลัยนาฏศิลป์ร้อยเอ็ด อาจมีประสบการณ์และมุมมองในเรื่องของการศึกษาในโลกสมัยปัจจุบันที่แตกต่างออกไปจากการศึกษาในอดีตอยู่บ้าง แต่การให้การยอมรับในด้านความขยันหมั่นเพียรที่มีอยู่ในตัวของนักเรียน ซึ่งมีค่าแปลผลอยู่ในระดับปานกลาง เป็นเครื่องชี้วัดแสดงให้เห็นได้ว่า นักเรียนเองยังมีความขยันหมั่นเพียรในการที่จะทบทวนความรู้ต่าง ๆ อันเป็นการที่จะนำไปสู่ความสำเร็จในทางการศึกษาได้ในระดับหนึ่ง สอดคล้องกับงานวิจัยของ **ธารทิพย์ สุขประกาย** (2555, หน้า ก) ที่ได้วิจัยเรื่องความพึงพอใจของผู้ปกครองที่มีต่อความมีวินัยตนเองของนักเรียนโรงเรียนกันยานุกูล อำเภอเมือง จังหวัดชลบุรี และพบว่า ในด้านความขยันหมั่นเพียรในทัศนะของผู้ปกครองได้ให้การยอมรับในระดับหนึ่งว่า นักเรียนเองยังมีความขยันหมั่นเพียร และพร้อมที่จะพัฒนาตนเองไปสู่ความสำเร็จในทางการศึกษาในอนาคตได้

3. ด้านความซื่อสัตย์ ความพึงพอใจของผู้ปกครองที่มีต่อความมีวินัยในตนเองของนักเรียนวิทยาลัยนาฏศิลป์ร้อยเอ็ด จังหวัดร้อยเอ็ด โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง ทั้งนี้เป็นเพราะว่าผู้ปกครองนักเรียนเห็นว่า ความซื่อสัตย์ในสังคมของคนไทยในปัจจุบัน มีความหย่อนยานมากจากมาตรฐานเดิมของคนในยุครุ่นของผู้ปกครอง เช่น การยอมรับในความผิดการทุจริตในสิ่งที่เป็นความจริง สิ่งเหล่านี้จะได้รับการสั่งสอนและอบรมให้ถือปฏิบัติกันในครอบครัวหรือสังคมของชุมชนอย่างเคร่งครัดสอดคล้องกับงานวิจัยของ **ดวงตา ประกายมาศ** (2556, หน้า ข) ที่ได้วิจัยเรื่องความพึงพอใจของผู้ปกครองที่มีต่อความมีวินัยในตนเองของนักเรียนโรงเรียนลือคำหาญวารินชำราบ อำเภอวารินชำราบ จังหวัดอุบลราชธานี และพบว่า “ระดับความพึงพอใจโดยรวมอยู่ในระดับมาก ส่วนด้านความซื่อสัตย์ ถือว่าเป็นสิ่งสำคัญที่สังคมของคนไทยในสมัยก่อนจะต้องรักษาไว้อย่างเคร่งครัด

ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ซึ่งมีค่าแปลผลอยู่ในระดับมากที่สุดคือ นักเรียนไม่กล่าวโทษผู้อื่น เพื่อให้ตนเองพ้นความผิด ที่เป็นเช่นนี้อธิบายได้ว่า นักเรียนวิทยาลัยนาฏศิลป์ร้อยเอ็ด มีความซื่อสัตย์ต่อตนเองอยู่ในระดับสูง ส่วนหนึ่งอาจเป็นเพราะเกิดจากอิทธิพลของศาสนาที่ตนเองเคารพนับถือตามบรรพชนที่มีกล่าวไว้ทุกศาสนา หรือตามจารีตประเพณีที่ถือว่าเป็นสิ่งที่ประพฤติปฏิบัติ สอดคล้องกับงานวิจัยของ **สมภาพ ข่างปรีชา** (2550, หน้า 88) ที่ได้วิจัยเรื่อง ความพึงพอใจของผู้ปกครองที่มีต่อความมีวินัยในตนเองของ

นักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้นในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษาขั้นพื้นฐานสังกัดสำนักงานการประถมศึกษา จังหวัดเชียงราย และพบว่า ด้านความซื่อสัตย์เป็นรายด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุดอยู่ในระดับปานกลาง เช่น การไม่กล่าวโทษผู้อื่น เพื่อให้ตนเองพ้นความผิด ถือว่าเป็นประเด็นที่สำคัญที่เกิดจากอิทธิพลของศาสนา ที่ตนเองเคารพนับถือ หรือตามหลักจารีตประเพณีที่ต้องถือปฏิบัติสืบต่อกันมาอย่างเคร่งครัด

ข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ซึ่งมีค่าแปลผลอยู่ในระดับปานกลางคือ นักเรียนได้ทำข้อสอบตามความสามารถด้วยตนเองโดยไม่พยายามถามผู้อื่น ที่เป็นเช่นนี้อธิบายได้ว่า นักเรียนส่วนใหญ่มีความต้องการที่จะทำตนไม่ให้มีปัญหาหรือเป็นอุปสรรคต่อการศึกษาของตน แต่กระนั้นก็ยังมึนักเรียนส่วนใหญ่อังมีความซื่อสัตย์ และมีความเชื่อมั่นในความรู้ความสามารถของตนเองอยู่เป็นจำนวนมาก จึงมีผลทำให้ประเด็นดังกล่าวมีค่าแปลผลอยู่ในระดับปานกลางสอดคล้องกับงานวิจัยของ **วิยะดา เศรษฐผล** (2551, หน้า 120) ที่ได้วิจัยเรื่องความพึงพอใจของผู้ปกครองที่มีต่อความมีวินัยในตนเองของนักเรียนโรงเรียนประชาวมงคล อำเภอทองผาภูมิ จังหวัดกาญจนบุรี และพบว่านักเรียนส่วนมากจะมีความตั้งใจดี และพร้อมที่จะรักษาวินัยในตนเองตากลูกระเบียบของทางโรงเรียนและสังคม เช่น มีความซื่อสัตย์และจริงใจในเรื่องการใช้ความสามารถในด้านต่างๆ ด้วยตนเองโดยไม่พยายามถามผู้อื่น เป็นต้น

4. ด้านความรับผิดชอบ ความพึงพอใจของผู้ปกครองที่มีต่อความมีวินัยในตนเองของนักเรียนวิทยาลัยนาฏศิลปร้อยเอ็ด จังหวัดร้อยเอ็ด โดยรวมอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้เป็นเพราะว่านักเรียนวิทยาลัยนาฏศิลปร้อยเอ็ด มีความประพฤติที่ผู้ปกครองส่วนใหญ่เห็นว่า เป็นผู้ที่มีความรับผิดชอบต่อตนเองได้เป็นอย่างดี เช่น มีความรับผิดชอบต่อตนเองในเรื่องงานที่ได้รับมอบหมายจากครูอาจารย์หรือผู้ปกครองจนสำเร็จเรียบร้อยทุกครั้งโดยไม่มีปัญหา และเป็นที่เชื่อถือและไว้วางใจได้ โดยนักเรียนจะพยายามทำงานให้สำเร็จแม้จะมีความเหนื่อยยากลำบากเพียงใดก็ตามสอดคล้องกับงานวิจัยของ **จิราพร แสงสุนทร** (2553, หน้า 112) ที่ได้วิจัยเรื่องความพึงพอใจของผู้ปกครองที่มีต่อความมีวินัยในตนเองของนักเรียนโรงเรียนปิยะมหาราชาลัย อำเภอเมือง จังหวัดนครพนม และพบว่านักเรียนส่วนใหญ่มีความรับผิดชอบต่อตนเองได้เป็นอย่างดี ทั้งในเรื่องหน้าที่การงานที่ได้รับมอบหมายจากครูอาจารย์หรือผู้ปกครองจนสำเร็จเรียบร้อยทุกครั้งโดยไม่มีปัญหา

ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ซึ่งมีค่าแปลผลอยู่ในระดับมากที่สุด คือ เมื่ออาจารย์ให้การบ้านหรืองานอื่นใด นักเรียนจะทำเสร็จทุกครั้ง ทั้งนี้อาจเป็นเพราะนักเรียนวิทยาลัยนาฏศิลปร้อยเอ็ด เป็นผู้มีความรู้ความเข้าใจในเรื่องความรับผิดชอบที่มีต่อตนเองได้เป็นอย่างดี ทำให้ผู้ปกครองเกิดความเชื่อถือจนเป็นที่ไว้วางใจได้ ทั้งหน้าที่รับผิดชอบที่มีต่อตนเองและผู้อื่น สอดคล้องกับงานวิจัยของ **ปรีดา พลีสถานต์** (2553, หน้า ข) ที่ได้วิจัยเรื่องความพึงพอใจของผู้ปกครองที่มีต่อความมีวินัยในตนเองของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนเวียงคำวิทยาคาร อำเภอเมือง จังหวัดหนองคาย พบว่า “ความพึงพอใจของผู้ปกครองที่มีต่อความมีวินัยในตนเองของนักเรียนด้านความรับผิดชอบ นักเรียนเป็นผู้มีความรู้ความเข้าใจในเรื่องความรับผิดชอบที่มีต่อตนเองได้เป็นอย่างดี ทำให้ผู้ปกครองเกิดความเชื่อถือจนเป็นที่ไว้วางใจได้ ทั้งในหน้าที่รับผิดชอบที่มีต่อตนเองและผู้อื่นทุก ๆ เรื่อง

ข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ซึ่งมีค่าแปลผลอยู่ในระดับมาก คือ นักเรียนคอยให้ความช่วยเหลือผู้อื่น หรือมุ่งบำเพ็ญประโยชน์แก่สังคมส่วนรวมอยู่อย่างสม่ำเสมอ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่าผู้ปกครองของ

นักเรียนนาฏศิลป์ร้อยเอ็ด พิจารณาถึงความรับผิดชอบของนักเรียนที่มีต่อตนเองและผู้อื่นที่อยู่ในสังคมว่าเป็นสิ่งที่ต้องใช้เวลาในการฝึกฝนตนเองจนมีจิตสาธารณะเกิดขึ้นสูงในตนเอง เพราะความรับผิดชอบต่อเรื่อง การช่วยให้ความเหลือผู้อื่น หรือการมุ่งบำเพ็ญประโยชน์แก่สังคมส่วนรวมนั้น เป็นเรื่องของการเสียสละที่คนส่วนใหญ่โดยทั่วไปกระทำได้อย่างยิ่งอยู่แล้ว สอดคล้องกับงานวิจัยของ **จินตนา รอดบุญ** (2553, หน้า ๗) ที่ได้วิจัยเรื่องความพึงพอใจของผู้ปกครองที่มีต่อความมีวินัยในตนเองของนักเรียนโรงเรียนชุมพลโพธิ์พล อำเภอโพธิ์พล จังหวัดหนองคาย และพบว่า การช่วยให้ความเหลือผู้อื่น หรือการมุ่งบำเพ็ญประโยชน์แก่สังคมส่วนรวมนั้น เป็นเรื่องของการเสียสละที่คนส่วนใหญ่โดยทั่วไปกระทำได้อย่างยิ่ง ในรายชื่อนี้ค่าแปลผลอยู่ในระดับมาก

5. ด้านการควบคุมตนเองความพึงพอใจของผู้ปกครองที่มีต่อความมีวินัยในตนเองของนักเรียนวิทยาลัยนาฏศิลป์ร้อยเอ็ด จังหวัดร้อยเอ็ด โดยรวมอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า นักเรียนสามารถควบคุมตนเองในเรื่องต่าง ๆ ต่อไปนี้ได้เป็นอย่างดี เช่น การไม่แสดงความท้อแท้ ผิดหวังเมื่อรู้ว่าผลการสอบที่ได้ต่ำกว่าความคาดหวังไว้ การควบคุมตนเองเพื่อมุ่งทำภารกิจให้เสร็จสิ้นสมบูรณ์ การควบคุมตนเองในเรื่องการอ่านหนังสือตามตารางเวลาที่กำหนดไว้ การควบคุมตนเองในเรื่องของกิริยามารยาทเมื่อขณะเข้าใช้ห้องสมุด การควบคุมตนเองในเรื่องการใช้สิ่งของที่หยิบยืมมาจากผู้อื่นด้วยความระมัดระวังการควบคุมตนเองในเรื่องการมีความอดกลั้นและอดทนต่อความทิว และการรักษาภริยาที่ติงามไว้อยู่เสมอ ดังนั้น ผู้ที่มีวินัยในตนเองจะมีความรับผิดชอบต่อสูง มีความวิตกกังวลน้อยและมีความอดทนมีเหตุผลมีความยืดหยุ่นในความคิดและพฤติกรรมทางสังคมสอดคล้องกับงานวิจัยของ **วิกกินส์ และคณะ (Wiggins and others, 2011)** (อ้างถึงใน, กมลทิพย์ เกตุธาดา, 2556, หน้า 40) ที่ได้วิจัยเรื่องความพึงพอใจของผู้ปกครองนักเรียน-นักศึกษาต่อการบริหารงานโรงเรียนสุราษฎร์เทคโนโลยีช่างอุตสาหกรรม ซึ่งพบว่าผู้ที่มีวินัยในตนเองจะมีความรับผิดชอบต่อสูง มีความวิตกกังวลน้อย มีความอดทน มีเหตุผล มีความยืดหยุ่นในความคิดและพฤติกรรมทางสังคมและมีสุขภาพที่ดีกว่าผู้ที่ขาดวินัยในตนเอง

ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ซึ่งมีค่าแปลผลอยู่ในระดับมากคือนักเรียนจะไม่แสดงความท้อแท้ ผิดหวังเมื่อรู้ว่าผลการสอบต่ำกว่าที่คิดไว้ ที่เป็นเช่นนี้อธิบายได้ว่า เพราะนักเรียนวิทยาลัยนาฏศิลป์ร้อยเอ็ด เข้าใจถึงกฎเกณฑ์การประเมินผลของการศึกษาว่า ผลของการประเมินที่ได้รับนั้น เป็นไปตามสภาพของนักเรียนในขณะหนึ่ง ๆ ที่อาจมีความพร้อม ความตั้งใจ รวมทั้งปัญหาอื่น ๆ ของชีวิตที่ได้รับอยู่มีความแตกต่างกัน จึงทำให้ได้รับผลจากการสอบนั้นต่างไปจากความคาดหวัง ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ **เสนห์ แสงนิล** (2554, หน้า 91) ที่ได้วิจัยเรื่อง ความพึงพอใจของผู้ปกครองที่มีต่อความมีวินัยในตนเองของนักเรียนโรงเรียนประทุมคงคา อำเภอเมือง จังหวัดสมุทรปราการ โดยพบว่า ด้านการควบคุมตนเองของนักเรียนในเรื่อง การไม่แสดงความท้อแท้ ผิดหวัง เมื่อรู้ว่าผลการสอบต่ำกว่าที่คิดไว้ เพราะเข้าใจได้ถึงสภาพของความพร้อม ความตั้งใจจริงของตนเองเสมอ”

ข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ซึ่งมีค่าแปลผลอยู่ในระดับมาก คือ แม้อาจารย์ไม่อยู่ในห้องเรียนแต่นักเรียนก็ยังทำงานที่ได้รับมอบหมายจนสำเร็จ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่านักเรียนวิทยาลัยนาฏศิลป์ร้อยเอ็ด มีการควบคุมดูแลตนเองได้อยู่ในระดับที่ดี ถือได้ว่าภาพรวมของนักเรียนในด้านนี้ เป็นสิ่งแสดงให้เห็นถึงความพร้อมที่จะพัฒนาตนเองให้ไปสู่ความสำเร็จในด้านอื่น ๆ ได้เป็นอย่างดี ผู้ปกครองนักเรียนจึงมีระดับความ

พึงพอใจความมีวินัยในตนเองของนักเรียนอยู่ในระดับมาก สอดคล้องกับงานวิจัยของ **ธารทิพย์ สุขประกาย** (2555, หน้า ก) ที่ได้วิจัยเรื่องความพึงพอใจของผู้ปกครองที่มีต่อความมีวินัยในตนเองของนักเรียนโรงเรียนกันยานุกูล อำเภอเมือง จังหวัดชลบุรี และพบว่า ความพึงพอใจของผู้ปกครองที่มีต่อความมีวินัยในตนเองของนักเรียนในด้านการควบคุมตนเอง โดยรวมอยู่ในระดับมาก เพราะนักเรียนรู้จักการควบคุมตนเองเพื่อให้อยู่ในระเบียบที่ติงตามภาระหน้าที่ที่กำลังกระทำอยู่ด้วยความตั้งใจ แสดงให้เห็นถึงความพร้อมในทางการศึกษา และความพร้อมในด้านอื่น ๆ ที่มีอยู่ในตนเองของบุคคลด้วย

2. เปรียบเทียบความพึงพอใจของผู้ปกครองที่มีต่อความมีวินัยในตนเองของนักเรียนวิทยาลัยนาฏศิลป์ร้อยเอ็ด จังหวัดร้อยเอ็ด มีรายละเอียดดังต่อไปนี้

1. จากสมมติฐานการวิจัยที่ว่า ผู้ปกครองที่มีเพศ ต่างกัน มีความพึงพอใจต่อความมีวินัยในตนเองของนักเรียนวิทยาลัยนาฏศิลป์ร้อยเอ็ด จังหวัดร้อยเอ็ด แตกต่างกันผลการวิจัย พบว่า

ผู้ปกครองที่มีเพศต่างกัน มีความพึงพอใจต่อความมีวินัยในตนเองของนักเรียนวิทยาลัยนาฏศิลป์ร้อยเอ็ด จังหวัดร้อยเอ็ด โดยรวมและรายด้านไม่แตกต่างกัน ทั้งนี้อธิบายได้ว่า การแสดงความพึงพอใจในประเด็นนี้ เพศ ไม่ใช่ปัจจัยที่สำคัญที่จะแสดงให้เห็นถึงความแตกต่างกันในทางความพึงพอใจอย่างมีนัยยะทางสถิติได้ เพราะความแตกต่างกันในทางเพศ ก็ย่อมจะมีความสามารถหรือความรู้ได้ถึงพฤติกรรมหรือการแสดงออกต่าง ๆ ของนักเรียนในวิทยาลัยนาฏศิลป์ร้อยเอ็ด จังหวัดร้อยเอ็ด ได้ตามความเป็นจริงครบทั้ง 5 ด้าน เท่ากัน คือ ด้านการพึ่งตนเอง ด้านความขยันหมั่นเพียร ด้านความซื่อสัตย์ ด้านความรับผิดชอบ และด้านการควบคุมตนเอง ดังนั้น ผลของความพึงพอใจของผู้ปกครองที่มีต่อนักเรียน จึงทำให้มีผลไม่แตกต่างกัน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัย **ดวงตา ประกายมาศ** (2556, หน้า ข) ที่ได้วิจัยเรื่องความพึงพอใจของผู้ปกครองที่มีต่อความมีวินัยในตนเองของนักเรียนโรงเรียนลือคำหาญวารินชำราบ อำเภวารินชำราบ จังหวัดอุบลราชธานี ซึ่งพบว่า ความพึงพอใจของผู้ปกครองนักเรียนที่มีเพศ ต่างกัน มีความพึงพอใจต่อความมีวินัยในตนเองของนักเรียน โดยรวมและรายด้านไม่แตกต่างกัน

2. จากสมมติฐานการวิจัยที่ว่า ผู้ปกครองที่มีอายุ ต่างกัน มีความพึงพอใจต่อความมีวินัยในตนเองของนักเรียนวิทยาลัยนาฏศิลป์ร้อยเอ็ด จังหวัดร้อยเอ็ด แตกต่างกัน ผลการวิจัย พบว่า

ผู้ปกครองที่มีอายุ ต่างกัน มีความพึงพอใจต่อความมีวินัยในตนเองของนักเรียนวิทยาลัยนาฏศิลป์ร้อยเอ็ดจังหวัดร้อยเอ็ด โดยรวมและรายด้านไม่แตกต่างกัน ทั้งนี้เป็นเพราะว่า อายุของผู้ปกครองนักเรียน ไม่ได้เป็นเครื่องชี้วัดถึงข้อแตกต่างของความพึงพอใจได้เสมอไป เพราะพฤติกรรมเชิงประจักษ์ที่ผู้ปกครองได้พบเห็นจากตัวนักเรียนที่ได้แสดงออกมา ผู้ปกครองจะมีอายุต่างกันมากน้อยเพียงใดก็ตามย่อมสามารถที่จะรับรู้และเข้าใจได้เท่าเทียมกัน ในฐานะของผู้ปกครองโดยไม่มี ความแตกต่างกัน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ **เสน่ห์ แสงนิล** (2554, หน้า ข) ที่ได้วิจัยเรื่องความพึงพอใจของผู้ปกครองที่มีต่อความมีวินัยในตนเองของนักเรียนโรงเรียนประทุมคงคา อำเภอเมือง จังหวัดสมุทรปราการ ซึ่งพบว่า ผลการเปรียบเทียบความพึงพอใจของนักเรียนที่มีอายุต่างกัน มีความพึงพอใจต่อความมีวินัยในตนเองของนักเรียน โดยรวมและรายด้านไม่แตกต่างกัน

3. จากสมมติฐานการวิจัยที่ว่า ผู้ปกครองที่มีระดับชั้นการศึกษา ต่างกัน มีความพึงพอใจต่อความมีวินัยในตนเองของนักเรียนวิทยาลัยนาฏศิลป์ร้อยเอ็ด จังหวัดร้อยเอ็ด แตกต่างกัน ผลการวิจัย พบว่า

ผู้ปกครองที่มีระดับชั้นการศึกษาต่างกัน มีความพึงพอใจต่อความมีวินัยในตนเองของนักเรียนวิทยาลัยนาฏศิลป์ร้อยเอ็ด จังหวัดร้อยเอ็ด โดยรวมและรายด้านไม่แตกต่างกัน ทั้งนี้เป็นเพราะว่าระดับชั้นการศึกษาของผู้ปกครองนักเรียน เป็นปัจจัยหนึ่งของกระบวนการที่นำไปเป็นสู่ความรู้และความเข้าใจที่ถูกต้องได้ ส่วนความมีวินัยในตนเองของนักเรียนที่ผู้ปกครองซึ่งเป็นผู้ที่ใกล้ชิดมากที่สุด ย่อมสามารถรับรู้และเข้าใจได้ถึงความเป็นผู้ที่มีวินัยในตนเองของนักเรียนได้อย่างแจ่มชัดกว่าบุคคลอื่น โดยปกติวิสัยตามธรรมชาติของผู้ปกครองที่เป็นผู้ได้เห็นถึงพฤติกรรมต่าง ๆ ในชีวิตประจำวันของนักเรียนมากที่สุดบุคคลหนึ่ง ดังนั้น ระดับชั้นการศึกษาของผู้ปกครองนักเรียนในกรณีดังกล่าวนี้ จึงทำให้ไม่มีความแตกต่างกันในระดับของความพึงพอใจต่อความมีวินัยในตนเองของนักเรียนวิทยาลัยนาฏศิลป์ร้อยเอ็ด จังหวัดร้อยเอ็ด ทั้งโดยรวมและรายด้าน สอดคล้องกับงานวิจัยของ **พรชัย เนตรขำ** (2556, หน้า 95) ที่ได้วิจัยเรื่องความพึงพอใจของผู้ปกครองที่มีต่อความมีวินัยในตนเองของนักเรียนโรงเรียนวิทยาลัยนาฏศิลป์อ่างทอง จังหวัดอ่างทอง และผลการวิจัยพบว่า ผลการเปรียบเทียบความพึงพอใจของนักเรียนที่มีชั้นปีที่ศึกษาต่างกัน ผู้ปกครองมีความพึงพอใจต่อความมีวินัยในตนเองของนักเรียน โดยรวมและรายด้านไม่แตกต่างกัน

8. ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะและข้อค้นพบจากการวิจัยและการอภิปรายผลแล้วสามารถสรุปผล โดยแบ่งเป็น 2 ระดับ ดังนี้

1. ข้อเสนอแนะในการนำไปใช้

จากผลการวิจัย จึงมีข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย ดังนี้

พบว่า ความพึงพอใจของผู้ปกครองที่มีต่อความมีวินัยในตนเองของนักเรียนวิทยาลัยนาฏศิลป์ร้อยเอ็ด จังหวัดร้อยเอ็ด โดยรวมอยู่ในระดับมาก ซึ่งถือว่าเป็นความพึงพอใจของผู้ปกครองนักเรียนที่มีต่อ นักเรียนในวิทยาลัยนาฏศิลป์ร้อยเอ็ด อยู่ในขั้นที่ดี จึงจำเป็นที่จะต้องรักษาระดับมาตรฐานที่ดีอยู่แล้วนี้ให้คงไว้ต่อไป และพัฒนาในส่วนอื่น ๆ ที่ยังไม่สมบูรณ์ให้อยู่ในระดับที่ดีที่สุดในโอกาสต่อไป

ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ซึ่งมีค่าแปลผลอยู่ในระดับมากคือด้านความรับผิดชอบ ดังนั้นผู้ที่เกี่ยวข้องทั้งโดยทางตรงและโดยทางอ้อม ควรที่จะทำให้เกิดการพัฒนาที่ดีแก่คุณภาพของความมีวินัยในตนเองของนักเรียน และควรที่จะรักษาหรือหาแนวทางในการที่จะเสริมสร้างพัฒนาเพื่อให้เป็นที่ยอมรับแก่ผู้ปกครองจนถึงระดับที่ดีที่สุดในโอกาสต่อไป

1. **จากผลการวิเคราะห์ข้อมูลด้านที่ 1** คือด้านการพึ่งตนเองพบว่า โดยรวมอยู่ในระดับมาก ดังนั้น จึงควรรักษามาตรฐานดังกล่าว คือ ด้านการพึ่งตนเองของนักเรียนที่ดีอยู่แล้วนั้นให้คงอยู่ต่อไป และหาแนวทางเร่งพัฒนาความมีวินัยในตนเองของนักเรียน เพื่อที่จะทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงที่ดียิ่งขึ้นจนถึงระดับมากที่สุด ในโอกาสต่อไป

ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ซึ่งมีค่าแปลผลอยู่ในระดับมากคือ นักเรียนจะทำงานทุกอย่างด้วยตนเอง ดังนั้น จึงควรที่จะรักษามาตรฐานที่ดีในเรื่องดังกล่าวนี้ไว้ และเพิ่มพูนพัฒนาทักษะในด้านต่าง ๆ เพื่อการเรียนรู้และแก้ไขปัญหาของชีวิตจนมีผู้ปกครองมีความพึงพอใจถึงระดับมากที่สุด ในโอกาสต่อไป

2. จากผลการวิเคราะห์ข้อมูลด้านที่ 2 คือด้านความขยันหมั่นเพียร พบว่า โดยรวมอยู่ในระดับมาก ดังนั้น จึงควรรักษาและพัฒนาในส่วนที่ดีของความมีวินัยในตนเองด้านความขยัน-หมั่นเพียรนี้ไว้ ไปจนถึงระดับมากที่สุดในอนาคตต่อไป

ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ซึ่งมีค่าแปลผลอยู่ในระดับมากคือ เมื่อได้รับมอบหมายให้ทำสิ่งใด นักเรียนจะทำจนสำเร็จ โดยไม่ปล่อยให้ค้างคั่ง ดังนั้น จึงควรที่จะรักษาระดับมาตรฐานนี้ไว้ และพัฒนาความมีวินัยในตนเองดังกล่าว จนถึงระดับมากที่สุดในอนาคตต่อไป

3. จากผลการวิเคราะห์ข้อมูลด้านที่ 3 คือด้านความซื่อสัตย์ พบว่า โดยรวมอยู่ในระดับปานกลางดังนั้นจึงควรเร่งพัฒนาระดับมาตรฐานความมีวินัยในตนเองของนักเรียนด้านนี้ให้สูงมากขึ้น จนถึงระดับมากที่สุดในอนาคตต่อไป

ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ซึ่งมีค่าแปลผลอยู่ในระดับมากคือนักเรียนไม่กล่าวโทษผู้อื่น เพื่อให้ตนเองพ้นความผิด ดังนั้น จึงควรที่จะรักษามาตรฐาน และพัฒนาแนวทางของการปฏิบัตินี้ จนถึงระดับมากที่สุดในอนาคตต่อไป

4. จากผลการวิเคราะห์ข้อมูลด้านที่ 4 คือด้านความรับผิดชอบ พบว่า โดยรวมอยู่ในระดับมาก ดังนั้น จึงควรรักษาและพัฒนาคุณภาพความมีวินัยในตนเองของนักเรียนในด้านความรับผิดชอบนี้ไว้ ไปจนถึงระดับมากที่สุดต่อไป

ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ซึ่งมีค่าแปลผลอยู่ในระดับมากที่สุดคือเมื่ออาจารย์ให้การบ้านหรืองานอื่นใด นักเรียนจะทำเสร็จทุกครั้ง ดังนั้น จึงควรที่จะรักษาระดับมาตรฐานของความมีวินัยในตนเองของนักเรียนนี้ไว้ให้คงอยู่ต่อไป

5. จากผลการวิเคราะห์ข้อมูลด้านที่ 5 คือด้านการควบคุมตนเอง พบว่า โดยรวมอยู่ในระดับมาก ดังนั้น จึงควรรักษาและพัฒนาคุณภาพของความมีวินัยในตนเองของนักเรียนในด้านนี้ จนถึงระดับมากที่สุดต่อไป

ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ซึ่งมีค่าแปลผลอยู่ในระดับมากที่สุดคือนักเรียนจะไม่แสดงความท้อแท้ผิดหวังเมื่อรู้ว่าผลการสอบต่ำกว่าที่คิดไว้ ดังนั้น จึงควรที่จะรักษาระดับมาตรฐานของความมีวินัยในตนเองของนักเรียนข้อนี้ไว้ ไปจนถึงระดับมากที่สุดต่อไป

2. ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัย

- 1) ควบคู่กับความพึงพอใจของผู้ปกครองที่มีต่อความมีวินัยในตนเองของนักเรียนในวิทยาลัยอาชีวศึกษาในโครงการของโรงเรียนวิถิพุทธ
- 2) ควบคู่กับความพึงพอใจของผู้ปกครองที่มีต่อความมีวินัยในตนเองของนักเรียนโรงเรียนการกุศลของพระพุทธศาสนา
- 3) ควบคู่กับความพึงพอใจของผู้ปกครองที่มีต่อความมีวินัยในตนเองของนักเรียนโรงเรียนบาลีสาธิตศึกษาของพระสงฆ์

9. บรรณานุกรม

1. หนังสือทั่วไป

- กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ. (2553). คู่มือครูจริยธรรมศึกษาชั้นมัธยมศึกษา. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์กรมการศาสนา.
- กัลยาวันิชย์บัญชา. (2548). สถิติสำหรับงานวิจัย. กรุงเทพมหานคร : ภาควิชาสถิติ คณะพาณิชยศาสตร์ และบัญชี จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- จักรพรรดี ใจสมุทร. (2556). พื้นฐานจริยธรรมภาค 2. กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์ไทยวัฒนาพานิช.
- เจนจิราพุ่มเกษร. (2556). การสอนจริยธรรมในโรงเรียน. กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์โอเดียนสโตร์.
- เฉลิมชัย วรรณพรม. (2553). จริยธรรมในสังคมไทย. กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์ โอ.โอ. เอ็ม.
- ชนะชัย รอดพิมพ์. (2555). สังคมกับจริยธรรม. กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์โอเดียนสโตร์.
- ดวงใจ อินทมาศ. (2556). การปลูกฝังของควมมีวินัยในตนเอง. กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์สุภาพใจ.

2. วิทยานิพนธ์

- กชนิภา แก้ววิเชียร. (2553). ความพึงพอใจของผู้ปกครองที่มีต่อควมมีวินัยในตนเองของนักเรียนโรงเรียนเทพมงคลรังษี อำเภอเมือง จังหวัดกาญจนบุรี. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาการบริหารการศึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- กมลทิพย์ เกตุธาดา. (2556). ความพึงพอใจของผู้ปกครองนักเรียน-นักศึกษาต่อการบริหารงานโรงเรียนสุราษฎร์เทคโนโลยีช่างอุตสาหกรรม. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรอุตสาหกรรมมหาบัณฑิต, สาขาวิชาการบริหารอาชีวศึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย, สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าคุณทหารลาดกระบัง.
- ไกรฤทธิ อมรจันทร์. (2556). ความพึงพอใจของผู้ปกครองที่มีต่อการจัดการศึกษา : กรณีศึกษาโรงเรียนพิชัย อำเภอพิชัย จังหวัดอุดรดิษฐ์. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยนเรศวรพิษณุโลก.
- จริยา ก้าวเจริญ. (2550). ปัจจัยที่มีผลต่อควมมีจริยธรรมของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนบ้านหนองม่วง อำเภอโพธารอง จังหวัดร้อยเอ็ด. วิทยานิพนธ์ศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชารัฐศาสตร์ การปกครอง, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยมหาจุฬาราชวิทยาลัย.

10. คำขอขอบคุณ

ผู้วิจัยในฐานะที่ได้เป็นผู้มีส่วนเกี่ยวข้องกับการศึกษา และด้านจริยธรรมได้เล็งเห็นความสำคัญและปัญหาเกี่ยวกับควมมีวินัยในตนเองของนักเรียนวิทยาลัยนาฏศิลป์ร้อยเอ็ด จังหวัดร้อยเอ็ด จึงสนใจที่จะทำวิจัยในเรื่องนี้และสำเร็จลงได้ด้วยดีเพราะได้รับความอนุเคราะห์ช่วยเหลือหลายๆฝ่ายอาทิเช่นพระครูวิจิตรปัญญาภรณ์,ดร.และ ดร.กุศล ศรีสารคาม ตลอดจนเพื่อนสหธรรมิก และแรงสนับสนุนจากสมาชิกในครอบครัว นักศึกษารุ่นพี่ที่เป็นกำลังใจ คอยให้ความช่วยเหลือเป็นแหล่งข้อมูลสนับสนุนงานด้านเอกสารที่ใช้ในการประกอบทำวิทยานิพนธ์นี้เป็นอย่างยิ่งตลอดมา ผู้วิจัยจึงขอขอบพระคุณและขออนุโมทนาขอบคุณไว้ ณ โอกาสนี้ ผู้วิจัยหวังเป็นอย่างยิ่งว่า รายงานการวิจัยเรื่องนี้จะอำนวยคุณประโยชน์แก่วิทยาลัยนาฏศิลป์ร้อยเอ็ด จังหวัดร้อยเอ็ด และผู้สนใจพอสมควร